

EL CONCILI PROVINCIAL TARRACONENSE

Per decret de 5 de juny de 1996 –després d'un any i un dia de la cloenda– la Congregació per als Bisbes va concedir el reconeixement de les 170 resolucions del Concili Provincial Tarraconense. Aquest fet bé mereix de ser estampat per a la història de l'Església de Catalunya en aquest Anuari, ja que cap catequista de la nostra Parròquia, cap animador de moviments o serveis cristians, cap col·laborador del grup de Càritas, cap membre de la comunitat cristiana, no pot restar amb els braços plegats després del Concili Provincial Tarraconense.

El Concili, tot presentant-nos l'evangelització com a primer objectiu, ens ha recordat que Jesucrist no és propietat privada dels batejats i dels qui vivim a redós de l'Església. Per això se'ns deia, en el missatge final, que l'Església ha de ser avui una font al mig de la plaça pública que ragi l'aigua viva de l'Evangeli de Jesús.

Però el Concili ha volgut anar més enllà i ens ha fet memòria que la nostra aigua, sense l'alè de l'Esperit, poca set podrà saciar. Amb diverses expressions ha actualitzat les paraules de Jesús a Nicodem: «*T'ho ben asseguro: ningú no pot entrar en el Regne de Déu si no neix de l'aigua i de l'Esperit*» (Jn 2,5). L'Església neix, viu i evangelitza animada per l'Esperit. Per això el principal error que pot cometre a l'hora d'evangelitzar es pretendre substituir amb l'organització o l'abundància de mitjans el que únicament pot néixer de la força de l'Esperit.

El Concili no ens llança, per tant, a una aventura de propagandisme o de proselitisme sota l'imperi de l'estratègia. Quan parla d'evangelitzar diu: «*Hem d'ajudar a refer l'experiència de Déu a molta gent allunyada*». Jesucrist, per tant, ha de ser cregut i viscut alhora. Si prediquem i vivim el que prediquem, el que diguem portarà la frescor de la font i la força de la persuasió.

Sense l'Esperit les portes de l'Església es tanquen, l'audàcia de la missió desapareix. Sense l'Esperit no hi ha veritable experiència de Déu i la vida de l'Església s'apaga en la mediocritat; esdevé incapaç d'irradiar la Bona Nova al món actual. Sense l'Esperit les nostres catequesis, reunions i activitats són lletra morta.

Disposats a impulsar el principal objectiu del nostre Concili Provincial Tarraconense, el que hem de fer primer, laics i preveres, és fer lloc a l'Esperit. Acollir l'Esperit en el més profund dels nostres cors i en l'interior de tota activitat apostòlica.

Tots som cridats a treballar perquè l'Evangeli sigui l'aigua viva per a la nostra societat catalana, però no oblidem que el principal autor d'aquesta aventura és l'Esperit. El salm 104 ja ho diu: «*Quan envies el teu alè, reneix la creació i renoves la vida sobre la terra*».

Mn. Josep